La prepotència de qui ja no és, i ja no té...

Opinió | 18-04-2012 | 05:07

Sostenir, com va fer ahir el ministre d'Afers Estrangers espanyol, José Manuel García-Margallo, que la decisió de l'executiu de Cristina Fernández en relació al procés iniciat a Argentina per assumir el control públic de l'empresa petroliera YPF, perjudica els interessos econòmics del país sud-americà i suggerir que els seus mandataris, elegits democràticament, no saben portar les seves regnes, denota una actitud obscenament paternalista i només pròpia d'una antiga metròpoli.

La resposta que el Govern de Mariano Rajoy i la pràctica totalitat dels agents polítics i econòmics de l'Estat espanyol han donat a la decisió argentina, amb declaracions altisonants i més pròpies de conflictes bèl?lics, suposa una falta de respecte a una societat plenament madura i sobirana, com és l'argentina.

El fet més greu és que aquestes declaracions, que també s?ha fet seves l'FMI, no responen a la veritat, perquè no necessàriament la recuperació dels recursos energètics en territori propi ha de perjudicar les inversions a tal territori, sinó que a més pot obrir pas a l'entrada d'inversors diferents dels que fins ara han acudit a aquest i altres països, cosa que aquests feien amb actitud depredadora i sense ànim de reinvertir, almenys una part de la riquesa obtinguda.

Margallo, doncs, conscientment o inconscient, confon el club dels de sempre, dels que ja no són i ja no tenen com passava en temps pretèrits, amb la resta del món. I no té en compte, que a més d?aquestes ?tradicionals potències inversores? (per dir-ho dolçament) avui la majoria en declivi, en els darrers anys estan destacant altres països que agafen pes en l'economia mundial, amb un potencial més important que el de la majoria de països de la UE, i evidentment molt pel damunt del deficitari, controlat per Alemanya i Brusel?les i quasi rescatat Estat espanyol.

Segurament la decisió de la Casa Rosada no ha molestat en absolut a països emergents con la Xina o el Brasil. A qui sí que ha perjudicat l'expropiació d'YPF és a Repsol i als interessos polítics i econòmics lligats a la multinacional, que en definitiva no deixa de ser una empresa privada, amb interessos privats, no ho oblidem.

D'altra banda, amb la seva resposta, Madrid demostra que encara no ha comprès, i molt menys assumit, quin és el seu lloc en l'escenari internacional. Amb una economia en recessió i lluitant per evitar la fallida, retallant a tort i a dret a les autonomies més productives, però alhora enterrant

mil?lers de milions d?euros en trens d?alta velocitat que mai no seran rendibles, i intentant radialitzar de nou l?Estat per la via del centralisme decimonònic, on s?evidencia la corrupció d?alguns dels seus polítics, avui confessos i convictes, i de les actuacions poc exemplars de la seva família reial, és, ara per ara, una de les baules més febles d'una Unió Europea que viu el seu pitjor moment, i que cada vegada té menys pes en una nova concepció del món, que, com esmento abans, comença a tenir altres referents.

L'Estat espanyol, només pensant en que és a la corda fluixa pertot, hauria d'actuar amb més humilitat, ja que encara té moltes coses a perdre començant per alguns territoris com Catalunya, les Illes Balears o el País Valencià, que cada dia estan més farts d?injustícies i greuges comparatius, i allà on la reinversió estatal en serveis i comunicacions, que és el fruit de les rendes dels seus habitants, és pràcticament inexistent. Tot això en perjudici clar de tots i cadascun dels seus ciutadans als quals aquest estat, que s?omple la boca de falsa grandesa, els fa passar amb la cançó de l?enfadós mentre va munyint la vaca i alhora els intenta arrabassar competències i anihilar llengua i cultura. I això, a banda d?espoli és prepotència, i ja està molt prop de la pirateria.

Fuente: Santi_C
Autor: Santi_C